

ERIK GUSTAF GEIJER

1783-1847

Sånger VI

för röst och piano

Songs VI

for voice and piano

Emenderad utgåva

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1887–1894/Edition nos 1887–1894
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-529-8

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Andante.

Åltonklockan.

Sång.

First system of the vocal line, starting with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The melody consists of quarter and eighth notes.

Klocka ring!

Rundt omkring Käl—la lugn till

Piano F.

First system of the piano accompaniment, featuring a treble and bass clef. The right hand plays chords and moving lines, while the left hand plays a steady eighth-note accompaniment. A dynamic marking of *f* is present.

4

Second system of the vocal line, continuing the melody from the first system.

lvar — je bo!

Ål—ton är.

Natt är när.

Second system of the piano accompaniment, continuing the accompaniment from the first system. Dynamic markings of *p* are present.

7

Third system of the vocal line, concluding the piece with a final note and a fermata.

Äck! men verld — den ej vill ha ro.

Third system of the piano accompaniment, concluding the piece with a final chord and a fermata. Dynamic markings of *f*, *p*, and *pp* are present.

2

*Andante/ con moto.**Natt himmelen!**Sång.*

En — sam/ jag skri — der fram/ på min/ ba — na. Lär — gre/ och lär — gre/

Piano F.

p *cresc.* *p* *cresc.*

4

sträc — ker sig vä — — gen. Ak! u — ti fjer — ran/ döl — — jer mitt mål.

f *p* *cresc.*

7

Da — gen/ sig sän/ ker, natt — tig blir rym/ den. Snart/ blott de/ e — — vi — ga/ stjer — nor jag ser.

p *cresc.*

Men jag ej kla - - gar fly - - en - de da - - gen. Ej mig för - lä - - rar

p *cresc.*

stun - - dan - de nat - - ten. Ty af den kär - lek, som går ge - nom ver - den,

f *p*

löll ock en strim - ma in i min själ.

ff *f* *p* *pp*

Hösträddet.

*Moderato.**Sång.*

Od - la - ren ström i

Piano F.

mör - - ka mul - len frö - - ets sädd för kom - man - de skörd!

cres.

f

Der - - öf - - ver vatt - - dra höst - - tent ska - - rar

p

* Ess ändrat från D.

Der öfver båd där vinnrens snö.

rallent.

11
Han gör som jag: begrad ver sitt hopp.

13
Han tror som jag på Sol och Vår.

cresc. **f** *ten.*

6

*Allegretto.**Min Politik!**Sång.*

Äär mig

4

verl—den mot, hör jag gräl och knot, då är det visst gan—ska il—ta. Rår jag

8

ej der—för, tän/ker jag: hvi/bör jag med sorg min tid för—spil—lar Svare

crese

12

hvar för sig, jag svarar för mig och lå—ter mig ej för—vil—la. Hvad i

p *crese.* *f*

16

Tejer -- tat ta -- lar stil la, jag vill lys -- sna till och gil -- la. Och

20

om man på det rå -- det hör, det går till slut dock som det bör. Och

24

om man på det rå -- det hör, det går till slut dock

27

som det bör.

8

*Moderato.**Tal och Tystnad.**Sång.*

Sko - gen ta - lar, böl - jan ta - lar,

5

väc - ken ta - lar al - dra bäst. Ta - la djur och berg och da - lar,

9

men - - skan ta - lar al - - dra mest. Tig du stil - la

w — — ti rön — — gen. Hör ej majo — ket på!

cresc. *dim:*

Ty det bä — — sta sä — — ger dig in — — gen. Vis är blott den, som kan

cresc:

tyst — — nan förstå. Vis är blott den, som kan tyst — — nan förstå.

mf *p* *pp*

*Andante!**På Vattnet!*

Sång.

Piano F.

Bli — da böl — jor, bli — da böl — jor!

hit — — tills, hit — — tills gyv — sam var e — — der sol — be — glän — sta

bän! Mil — da vin — dar, mil — da vin — dar! Tack! J fyl — — den

lye — ko — samt se — — gien i min lef — nads bät!

Böl -- jan bru -- sar långt i -- från. Stor -- men lyf -- ter

vin -- gen. Ack! *hull* som böl -- jan, snar som vin -- den tyd -- kan är af män -- skors da -- gar.

Lif -- vets Her -- re! *Lif* --- --- --- mig ett

tro --- get öd -- mjukt *hjer* -- ta!

12

*Lento.**Studentsång.*

Tenor.

Fä—der nes land, hvars herr li—ga min—nen fyl—la med vörd nad yng—lin—gens själ!

Bas.

Fä—der nes land, gif du vä—ra sin—nen de dyg—der, som fo—strat ditt namn och ditt väl!

Län—ge nog di—na graf—var sva—ra hvad du var och ej mer kan va—ra.

Lyr—sna ej blott till skug—gor nas röst! Ta—la i di—na yng—lin—gars bröst! Äre

ä—ter—står af fä—der nes ä—ra, att lef—va, som de och dö med ä—ra.

Andantino. *Aftonbetraktelse.* *Orden/ af Böttiger.*

Sopran/ Alt.
1. Stil - la skug - gor bre - da sig i kväl - ten, so - - ten stäc - - kes i

Tenor/ Bas.
2. Klä - ra stjer - nor framgå öf - ver fjäl - - len, tän - du öf - - fran - de

4 *sva - la sjön.*
kär - leko bön. *Blä - a kväl i nat - tens tim - ma O! lit a - nin - gens*

8 *läck - lor glim - ma. När det skymmer, må jag då för - nim - ma hop - pets sa - - ti - ga*

12 *lju - - sa frid, hop - - pets sa - - ti - ga lju - - sa frid!*

ppp

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) exemplifies what the Germans call “*Doppelbegabung*”, a doubly gifted person who works not in one but two artforms. One of the outstanding Swedish poets of the nineteenth century, Geijer also played a pivotal role in the development of the Swedish *romance* and composed chamber music of high quality. Add to that the fact that his primary occupation was as an historian, and that he served for two terms as a member of parliament, and it is time to talk of him being “multiply gifted”.

Before arriving in Uppsala in 1799 to pursue his academic studies, Geijer’s formative years were spent in Värmland. He grew up on the Ransäter estate and forge as the eldest son of the proprietor Bengt Gustaf Geijer and his wife Ulrika Magdalena Geijer (née Geisler), and afterwards attended gymnasium in Karlstad. At Uppsala he took his Master’s degree in 1806, became *Docent* (Fellow) in History in 1810 and Professor in 1817. He was also very active on the literary scene during this period, and served as one of the trustees of the *Götiska förbundet* (the Geatish Society or Gothic League).

Geijer’s literary output at the time marked him as one of the earliest champions of Swedish romanticism. To the extent that his name was associated with the politically conservative and nationalist “historical school”, Geijer’s so-called “avfallet” (“exit”) of 1838, when he suddenly adopted much more liberal ideological leanings, caused something of a sensation.

He pursued his musical career in parallel. His gymnasium music teacher was the organist and composer Anders Piscator. Later Geijer probably took lessons with Uppsala University’s *director musices*, Lars Fredrik Leijel, and afterwards with Pehr Frigel. Together with the poet Per Daniel Amadeus Atterbom and Malla Silfverstolpe, Geijer became the leading light of Uppsala’s salons, in which music played an important part.

His songs, which in total number over 60, were primarily composed for performance in these salons and are mostly settings of his own poems. Lennart Hedwall, the author of Geijer’s musical-biography, suggests that it was less a case of the poet setting his own texts than one in which the poems and melodies came into being as one.

Certainly, the songs mark the beginning of the Swedish romance tradition. Geijer’s chamber music is similarly remarkable, representing a body of work unmatched in Sweden at the time and which includes a piano quintet, a piano quartet, two piano trios, three string quartets (of which only that in B-flat major is preserved in its entirety), four violin sonatas and a cello sonata. He also composed piano sonatas for both two and four hands. The broad range of Erik Gustaf Geijer’s career led to him becoming member of several of the country’s royal academies, including the Svenska Akademien 1824 (Royal Swedish Academy), the Vitterhetsakademien 1826 (Royal Swedish Academy of Letters), the Musikaliska akademien 1829 (Royal Swedish Academy of Music) and the Vetenskapsakademien 1835 (Royal Swedish Academy of Sciences).

© Erik Wallrup

Translation: Guy Dammann

About the edition

Levande Musikarv’s (Swedish Musical Heritage’s) emended editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by av J. C. Hedbom, Stockholm.

Text on the front page: ”Sånger / till / Forte-Piano / af / E. G. Geijer / 6e häftet / Stockholm hos J. C. Hedbom / Stentryck af J. Meijer”.

Year of publication: 1840.

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) är ett exempel på det man på tyska kallar *Doppelbegabung* – en person med dubbla begåvningar, verksam inom inte bara en utan två konstarter. Han är en av 1800-talets mest framstående svenska poeter, men har också en nyckelroll i framväxten av den svenska romansen och komponerade dessutom kammarmusik av hög halt. Läger man dessutom till att han blev professor i historia och riksdagsman börjar det bli dags att tala om en multipelbegåvning.

Innan han 1799 kom till Uppsala för att inleda sin akademiska bana hade han haft en danande bakgrund i Värmland: han hade växt upp på herrgården Ransäter som äldste son till brukspatronen Bengt Gustaf Geijer och Ulrika Magdalena Geijer (f. Geisler), och därefter gick han i gymnasiet i Karlstad. I Uppsala tog hans sin magistergrad 1806, han blev docent i historia 1810 och professor 1817. Samtidigt var han litterärt verksam och var en av stiftarna av Götiska förbundet.

Om Geijer blev ett namn inom den konservativa och nationalistiska ”historiska skolan” kom det så kallade ”avfallet” 1838 som en mindre sensation: han orienterade sig nu mot liberalare ståndpunkter.

Musiken var en parallell bana. Som musiklärare på gymnasiet hade han haft organisten och tonsättaren Anders Piscator, han förmodas sedan ha tagit lektioner för *director musices* Lars Fredrik Leijel i Uppsala och studerade för Pehr Frigel. Vid sidan av poeten Per Daniel Amadeus Atterbom och Malla Silfverstolpe var Geijer det ledande namnet i Uppsalas salonger, där musiken var ett viktigt inslag.

Sångerna, sammanlagt ett 60-tal, skrevs huvudsakligen för framförande i salongerna och hade främst de egna dikterna som textunderlag. Lennart Hedwall, som skrivit en omfattande tonsättarbiografi om Geijer, menar att dikter och melodier tillkom parallellt snarare än uppstod genom att texter tonsattes. Med dessa sånger uppstod den svenska romansen. Också inom kammarmusiken var hans produktion framstående, med verk som saknade motstycke i den svenska samtiden: en pianokvartett, två pianotrior, tre stråkkvartetter (varav endast den i B-dur finns bevarad i sin helhet), fyra violinsonater och en cellosonat.

Om utgåvan

Levande Musikarvs Häggs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av J. C. Hedbom, Stockholm.

På omslaget står: ”Sånger / till / Forte-Piano / af / E. G. Geijer / 6e häftet / Stockholm hos J. C. Hedbom / Stentryck af J. Meijer”.

Tryckår: 1840.